

Overweging Hemelvaartsdag 2013

Het is fijn dat we zo maar een dag midden in de week vrij hebben.

Hemelvaartsdag, velen weten niet eens waar dit feest op slaat. Maar die extra dag, dankzij het christendom, is niet weg! Want we worden al zo opgeslokt door onze dagelijkse besognes dat we best wat ontspanning kunnen gebruiken. We nemen de tijd, we krijgen de tijd. De tijd om wat te doen? De tijd om naar de hemel te staren? Wat zien we dan?

De hogere sferen worden onderzocht. Ruimtesondes worden afgeschoten om geheimen aan het heelal te ontfutselen. Maar we komen God niet tegen. Het lijkt wel of er daar boven niets te beleven valt. God is weg uit onze hemel. De hemel spreekt niet meer vanzelf van die God waar de ouderen onder ons Hem steeds geplaatst hebben. Daarom is het vandaag niet de bedoeling om naar de hemel te blijven staren maar om aan de slag te gaan.'

Zoek het niet allemaal in den hoge, zoek het veeleer hier op aarde. Ja maar, deze aarde is een wirwar aan bewegingen. Werken of werkloos zijn, onder druk steeds mee moeten presteren of juist het gevoel hebben dat je niet meer nodig bent, dat de maatschappij niet op je zit te wachten.

Deze aarde herbergt mensen die elkaar met zelfmoordaanslagen het leven zuur maken. Deze wereld herbergt mensen die in de bemoeizorg terecht komen omdat ze gewoon niets meer doen en de hele dag voor zich uit zitten te kijken.

Je zou bijna zeggen dat het geen pretje is om op deze aarde te leven. Wij zitten hier wel zo harmonieus en gezellig bij elkaar in deze Jongerenkerk maar er is veel aan de hand in onze maatschappij. Het lijkt wel alsof met het ontruimen van de hemel ook de aarde leger is geworden, leger aan zaken die ons richting kunnen geven. Want ergens voel je toch wel er meer is tussen hemel en aarde....

Op het feest van Hemelvaart gaat het echter om die band tussen hemel en aarde. De aarde is fundamenteel veranderd doordat de Zoon van God hier rondgetrokken is. Kort samengevat: de dood en alles wat doodt, kapot maakt, vernietigt, heeft in principe niet meer het laatste woord. Liefde is sterker gebleken dan de dood.

Die Jezus, deze Zoon van God, liet zich niet tegenhouden door het kwaad dat Hij in mensen tegenkwam. Hij keek ze aan, Hij keek het kwaad aan, doorbrak de vicieuze cirkel. Dat is een fundamentele verandering.

Maar zullen sommigen van u zeggen: met Hemelvaart vieren we toch dat Hij weg is gegaan, dat we het zonder moeten stellen? Dat is waar, maar net zoals een vader die zijn kind fietsen leert, het vasthoudt en dan weer loslaat om het leren zelf te fietsen, zo vieren we op Hemelvaartsdag dat Jezus, Gods Zoon, ons loslaat om het zelf te doen.

Te doen wat Hij heeft gedaan. In oude afbeeldingen uit de Middeleeuwen staan twee voetafdrukken op de plek waar Jezus naar boven is gegaan. Een voetafdruk: zo is Hij rondgetrokken. De voetafdrukken van Hem zijn er nog steeds. Niet ergens ver weg, niet ergens in Israël op een heuvel bij Jeruzalem. Die voetafdrukken van Jezus zijn er nog steeds in mensen die zijn manier van leven hebben opgepakt. Ze laten zien in hun leven

dat de hemel niet leeg is omdat ze vanuit Boven de kracht ontvangen. Ze laten zien in hun bestaan dat het er wel toe doet te geloven in een God die belooft dat Hij met hen zal zijn, met hen mee zal werken en kracht zal schenken bij alles wat ze doen en zeggen.

Hij zegt ook dat mensen niet verloren lopen, dat je elkaar bemoedigt en versterkt. Dat je de dingen samen doet. Wie naar boven blijft staren, verzet geen stap... Wie stappen zet, voelt en ervaart de aanwezigheid van God.